

گفت‌وگوی «پیام ما» با علی اصلاصن شهلا، مدیرعامل مؤسسه خیریه کارساز درباره الزامات توسعه محلی

نیت خیر الزاماً به نتیجه‌ای اثربخش منتهی نمی‌شود

بحران آب از مزرعه تا نیروگاه

۲

۴

«پیام ما» تاثیر عوامل مختلف بر پروژه های انتقال آب و سدسازی در کشور را بررسی می کند

وقتی سیاست و قرارداد مسیر آب را عوض می کنند

گزارش مرکز پژوهش های مجلس هشدار می دهد فشار نخبگان سیاسی، منافع صنایع و پیمانکاران و ساختار درآمدی شرکت های متولی آب می تواند پروژه های سدسازی و انتقال آب را بر گزینه های علمی، کم هزینه تر و پایدارتر مقدم کند

۲

انتقال آب سد طالقان

۱

خبر

آغاز فاز سوم برنامه ملی پزشک خانواده در ۱۹ شهرستان منتخب

معاون بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی از آغاز فاز سوم برنامه ملی پزشک خانواده در ۱۹ شهرستان منتخب در قالب دانشگاه ها و دانشکده های علوم پزشکی خبر داد. از اواخر خرداد ماه دور جدید برنامه پزشک خانواده آغاز شد و تا امروز در چند شهرستان منتخب اجرا شده است. به همین منظور وبینار مربوط به برنامه ملی پزشک خانواده و نظام ارجاع برای دانشگاه های منتخب در فازهای دوم و سوم (۳۹ دانشگاه) برگزار شد. در این نشست علیرضا رئیس، معاون بهداشت وزارت بهداشت، از اجرای فاز سوم برنامه در ۱۹ شهرستان منتخب خبر داد: شهرستان هایی مانند فیروزآباد، جهرم، لارستان، فسا و جویبار که پیشتر با الگوهای قبلی فعالیت داشته اند، اکنون باید به درستی به مدل جدید انتقال یابند. انتظار از این شهرستان ها بیش از سایر مناطق است، زیرا اجرای دقیق این مرحله می تواند به الگویی برای گسترش برنامه در سطح سایر شبکه های کشور تبدیل شود. معاون وزیر بهداشت، انتخاب این شهرستان ها را اقدامی هوشمندانه ارزیابی کرد و گفت: در صورت موفقیت این شبکه ها در انتقال به مدل جدید، دستاوردهای آن به سادگی در دیگر شبکه های همان استان و سپس در کل کشور قابل ترویج خواهد بود.

او گفت: اجرای موفق این برنامه برای نظام سلامت کشور اجتناب ناپذیر است و هیچ راهی جز موفقیت در آن وجود ندارد؛ چراکه شکست در این مسیر آسیب پذیرترین نقطه نظام سلامت را هدف قرار خواهد داد.

۱

مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی به برنامه عملیاتی و چشم انداز آینده ۳۲ برنامه اصلاحی اشاره کرد و گفت: از این تعداد ۲۰ مورد توسط خود سازمان اجرا شده، هفت مورد با آیین نامه های دولتی محقق شده و ۱۲ مورد نیازمند مصوبات مجلس است. او گفت: برنامه های عمرانی و درمانی زنجان اشاره کرد و گفت: طبق برنامه ریزی ها درمانگاه جدید خدابنده افتتاح و ارتقای هتلینگ بیمارستان های ابهر و امام حسین (ع) زنجان صورت می گیرد. سارلی در پایان به عملکرد قابل توجه و مناسب مدیران بیمه و درمان تأمین اجتماعی استان زنجان در اجرای طرح شایسته گزینی و انتصاب نیروهای شایسته در استان اشاره و از آنان تقدیر کرد. نمایندگان شکل های کارگری و بانزشتگی استان زنجان نیز در این نشست، مسائل و موضوعات مربوطه را مطرح کردند.

۱

خبر

شرکت فرش کرمان همچنان در انتظار سرمایه گذار

مطالعات مرمت و احیای مجموعه تاریخی شرکت فرش کرمان تکمیل شده و وزارت صمت با ورود بخش خصوصی موافقت کرده است؛ اما سرمایه گذار، منابع مالی و زمان قطعی آغاز عملیات هنوز مشخص نیست

کمتر از دو سال زمان نخواهد برد. هنوز سرمایه گذار نهایی معرفی نشده و جزئیات الگوی واگذاری، منابع تأمین هزینه ها و حقوق بهره برداری بخش خصوصی نیز انتشار نیافته است. مسئولان، سرمایه گذار بومی و دارای اهلیت را در اولویت می دانند و آغاز عملیات بخش های نخست در هفته دولت را محتمل اعلام کرده اند؛ زمانی که هنوز قطعی نیست. احیای شرکت فرش تنها نجات یک ساختمان قدیمی نیست. این مجموعه می تواند محل تولید، آموزش، عرضه فرش، نمایش ابرارهای تاریخی و جذب گردشگران باشد. عبور پروژه از مرحله وعده، اما به معرفی سرمایه گذار انتشار قراردادی شفاف و آغاز واقعی عملیات مرمت وابسته است.

رئیس مرکز ملی فرش ایران، در جلسه کمیته فرش استان با ورود بخش خصوصی به پروژه موافقت کرد. پس از آن، غلامرضا اسلامی پناه، مسئول احیا و بهره برداری مجدد باغ موزه فرش کرمان، با حضور در استان از مجموعه بازدید و با مسئولان استانی، اتاق بازرگانی، مشاوران بومی و فعالان بخش خصوصی گفت و گو کرد. براساس برنامه تهیه شده، احیا به صورت مرحله ای انجام خواهد شد. آماده سازی ورودی و کارگاه تولید فرش از اقدامات کوتاه مدتی است که می تواند ظرف چند ماه امکان پذیرش بازدیدکننده را فراهم کند. هم زمان، مرمت بخش های تاریخی و قسمت هایی که به عملیات ظرفیتری نیاز دارند ادامه خواهد یافت. احیای کامل مجموعه احتمالاً

عمرات تاریخی شرکت فرش کرمان بار دیگر در آستانه احیا قرار گرفته است. مطالعات مرمت بنا و راه اندازی باغ موزه به پایان رسیده و برنامه های کوتاه مدت و بلند مدت پروژه آماده شده است. مرکز ملی فرش ایران نیز با استفاده از ظرفیت بخش خصوصی موافقت کرده؛ با این حال، اجرای طرح همچنان به انتخاب سرمایه گذاری وابسته است که هم توان مالی داشته باشد و هم بتواند الزامات حفاظت از این مجموعه تاریخی را رعایت کند.

مجموعه شرکت فرش در حاشیه بلوار باستانی پاریزی، یادگار دوره ای است که قالی کرمان در بازارهای جهانی اعتبار فراوانی داشت. این بنا فقط محل بافت و رنگرزی نبود و بخشی از فعالیت های تجاری و صادرات دستبافته های کرمانی نیز در آن انجام می شد.

در سال های پایانی قاجار و آغاز پهلوی اول، شرکت های خارجی فعالیت خود را در مرکز تولید قالی ایران گسترش دادند. کمپانی هند شرقی که بعدها با نام O.C.M شناخته شد، به دلیل کیفیت و حجم تولید فرش کرمان، شعبه ای در این شهر تأسیس کرد. فعالیت این شرکت در سال ۱۳۱۴ پایان یافت و مجموعه با عنوان شرکت سهامی فرش ایران به کار خود ادامه داد.

باغ، کوشک، گاوگرد، کارگاه های رنگرزی و فضاهای بافت هنوز در این مجموعه باقی مانده اند. معماری بنا نیز ترکیبی از الگوهای سنتی و شیوه های ساختمانی جدیدتر است. با این حال، شرکت فرش از دهه ۱۳۵۰ به تدریج رونق گذشته را از دست داد و کوشش های یک دهه اخیر برای احیای آن نیز به بهره برداری دوباره منتهی نشد.

هشتم تیر ۱۴۰۵، محمد مهدی فرشچی، معاون وزیر صمت

جزئیات میانگین سن فرزندآوری در ایران؛ آمارهای کشوری چه می گویند؟

آمارهای تازه سالنامه آماری زنان ۱۴۰۳ درباره افزایش میانگین سن مادری و پدري بويژه در استان تهران، بحث های تازه ای درباره تغییر الگوی فرزندآوری در کشور ایجاد کرده است.

به گزارش ایسنا، هفته گذشته بود که مهدی شیرزاد- مشاور معاون امور زنان و خانواده ریاست جمهوری در رونمایی از سالنامه آماری زنان ۱۴۰۳ درخصوص ولادت های ثبت شده اعلام کرد که در سال ۱۴۰۳ کمترین نرخ خام ولادت در استان گیلان بوده است. در این استان، به ازای هر هزار نفر جمعیت ۶.۷ نوزاد به دنیا آمده است. بیشترین هم مربوط به استان سیستان و بلوچستان بوده است که به ازای هر هزار نفر ۲۵.۴ نوزاد متولد شده است. میانگین کشور نیز ۱۱.۶ نوزاد است.

وی همچنین اعلام کرد که میانگین سن مادران در زمان تولد فرزند اول در سال ۱۴۰۳ حدود ۲۷.۵ و میانگین سن پدران حدود ۳۲ سال بوده است. در این شاخص استان سیستان و بلوچستان، با فاصله از دیگر استانهای کشور اعداد پایین تری دارد. همچنین بالاترین میانگین مربوط به استان های تهران، فارس و البرز بوده است. به طوریکه در استان تهران میانگین سن مادران ۳۰.۶ سال و برای پدران ۳۴.۷ سال بوده است. اگر سن جوانی را بنا بر تعریف ۱۵ تا ۲۹ سال در نظر بگیریم در دهه اخیر در کشور ما، غیر از سیستان و بلوچستان، در دیگر استان ها تجربه پدري خارج از سن جوانی است و در استان تهران تجربه مادری نیز خارج از سن جوانی است.

شهلا کاظمی پور- جمعیت شناس و جامعه شناس در واکنش به این آمارها به ایسنا می گوید: باید توجه داشت آماری که منتشر شده، «میانگین سن فرزندآوری» است و نباید از آن چنین برداشت کرد که همه یا اغلب زنان پس از پایان دوره جوانی صاحب فرزند می شوند. اینکه گفته می شود در استان تهران میانگین سن مادران ۳۰.۶ سال و برای پدران ۳۴.۷ سال بوده، به معنای آن نیست که زنان یا مردان پس از عبور از سن جوانی برای نخستین بار صاحب فرزند می شوند؛ این برداشت از نظر آماری صحیح نیست. چراکه وقتی از میانگین صحبت می کنیم، به این معناست که حدود نیمی از مادران پیش از ۳۰ سالگی و نیمی دیگر پس از ۳۰ سالگی فرزند دار می شوند. بنابراین نمی توان نتیجه گرفت که زنان تهرانی به طور کلی تجربه مادری را پس از سن جوانی پشت سر می گذارند. کاظمی پور با بیان اینکه میانگین سن فرزندآوری تحت تاثیر ساختار سنی جمعیت قرار دارد، می افزاید: هرچه نسل متولد دهه ۶۰ سن بالاتری پیدا می کند و نسل های دهه ۷۰ و ۸۰ که جمعیت کمتری دارند وارد سن باروری می شوند، میانگین سن فرزندآوری نیز به سمت سنین بالاتر متمایل می شود. بنابراین بخشی از این تغییر حاصل ساختار جمعیتی کشور است و الزاماً به معنای تغییر رفتار همه خانواده ها نیست. وی با اشاره به تفاوت های استانی در سن فرزندآوری اظهار می کند: استان های توسعه یافته تر مانند تهران، گیلان، مازندران و مرکزی به دلیل سالخوردن بودن ساختار جمعیت، میانگین سن ازدواج و فرزندآوری بالاتری دارند. در مقابل، استان هایی مانند سیستان و بلوچستان، هرمزگان و خوزستان که جمعیت جوان تر و باروری بالاتری دارند، به طور طبیعی میانگین سن ازدواج و فرزندآوری در آنها پایین تر است.

این جامعه شناس درباره میانگین سن پدري نیز یادآور می شود: همین الگو در مورد پدران نیز صدق می کند. در استان هایی که جمعیت جوان تر است، میانگین سن ازدواج و فرزندآوری پایین تر بوده و در استان های سالخورده تر این میانگین افزایش پیدا می کند.

خبر

ماهانه به ۵.۲ میلیون نفر مستمری پرداخت می شود

استدلال قوی صورت می گیرد و نکته مهم اینکه تمامی مطالبات مطرح شده در جلسات هم اندیشی، فهرست شده و به صورت «کتابچه پاسخگویی» به نمایندگان ارائه خواهد شد.

وی در ادامه از برنامه ریزی برای تسویه تمامی مطالبات شرکت بیمه گر بیمه تکمیلی درمان بانزشتگان از طریق روش های مختلف تأمین مالی، طبق توافق صورت گرفته خبر داد. سارلی به همکاری بی سابقه دولت در پرداخت بدهی ها (۲۷۷ همت در قانون بودجه) اشاره کرد و افزود: این کار از طریق اوراق مالی صورت می گیرد و اولویت تخصیص این منابع، تسویه بدهی با مراکز درمانی و داروخانه ها برای ارائه خدمات بهتر است.

مقرری بگیران بیمه بیکاری است و از نظر تعداد، حدود سه برابر جامعه تحت پوشش صندوق بانزشتگی کشوری و حدود یک و نیم برابر مجموع سایر صندوق های بانزشتگی کشور است.

سارلی به تعامل مناسب با نمایندگان مجلس و دولت و رویکرد کارشناسی و مستدل اشاره و از همکاری های آنان با سازمان تأمین اجتماعی قدر دانی کرد. مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی همچنین، نقش دولت و نمایندگان مجلس را در همراهی با سازمان جهت پیشبرد اهداف کلان حوزه تأمین اجتماعی مثبت ارزیابی و بر استمرار تعامل سازنده سازمان و ارکان دولت و مجلس تأکید کرد. سارلی افزود: پیگیری های موفق، با منطق و

مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی در نشست با نمایندگان تشکل های کارگری و بانزشتگی استان زنجان از تعامل سازنده و مثبت دولت و مجلس با سازمان برای رسیدگی به موضوعات بانزشتگان خبر داد.

به گزارش روابط عمومی سازمان تأمین اجتماعی، مصطفی سارلی در دیدار با بانزشتگان تشکل های کارگری و بانزشتگی استان زنجان که در چارچوب سلسله نشست های «هم اندیشی برای تحول آفرینی» برگزار شد، افزود: در حال حاضر ماهانه برای حدود پنج میلیون و ۲۰۰ هزار نفر مستمری پرداخت می شود. وی افزود: این جمعیت شامل بانزشتگان، ازکارافتادگان، بازماندگان و

آقایان

«پیام ما» تاثیر عوامل مختلف بر پروژه‌های انتقال آب وسدسازی در کشور را بررسی می‌کند

وقتی سیاست و قرارداد مسیر آب را عوض می‌کنند

گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس هشدار می‌دهد فشار نخبگان سیاسی، منافع صنایع و پیمانکاران و ساختار درآمدی شرکت‌های متولی آب می‌تواند پروژه‌های سدسازی و انتقال آب را بر گزینه‌های علمی، کم‌هزینه‌تر و پایدارتر مقدم کند

روی نقشه، مسیر یک طرح آبی با چند خط و عدد مشخص می‌شود؛ محل ساخت سد، حجم مخزن، حوضه مبدأ، مقصد انتقال و اعتبار مورد نیاز بیرون از نقشه اما هر خط ممکن است از میان رودخانه‌ای کم‌آب، تالابی روبه زوال، زمین‌های کشاورزی یا معیشت یک جامعه محلی عبور کند. در فاصله میان نقشه و واقعیت، پریشی تعیین‌کننده وجود دارد؛ پروژه‌های بزرگ آبی براساس نیاز واقعی و ظرفیت اکولوژیک سرزمین انتخاب می‌شوند یا فشار سیاسی، قراردادهای عمرانی و منافع سازمانی در تعیین مسیر آب نقش پررنگ‌تری دارند؟

گزارش شماره تازه بازوی پژوهش‌ی مجلس با عنوان «بررسی تعارض منافع در بخش آب کشور از دیدگاه نظارتی» به همین پرسش پرداخته است. این گزارش که در ۲۶ خرداد ۱۴۰۵ منتشر شده، نشان می‌دهد تعارض منافع در بخش آب لزوماً به معنای اثبات تخلف یا فساد یک مدیر مشخص نیست. مسئله ممکن است در ساختاری شکل بگیرد که سیاست‌گذاری، تخصیص آب، اجرای پروژه، بهره‌برداری، نظارت و کسب درآمد را در یک مجموعه اداری و شرکتی متمرکز کرده است؛ ساختاری که در آن، نهاد مسئول حفاظت از آب ممکن است هم‌زمان

مناقشات میان مناطق و استان‌ها نیز ممکن است از نتایج چنین وضعیتی باشد.

سدهایی که پیش از آب، اعتبار می‌گیرند

سدسازی دهه‌ها یکی از پایه‌های اصلی سیاست توسعه منابع آب در ایران بوده است. سدهای بزرگ به‌عنوان نماد توان مهندسی و راه‌حلی برای مهار آب، تولید برق، کنترل سیلاب و تأمین نیازهای شرب، کشاورزی و صنعت معرفی شده‌اند. گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس نیز دستاوردهای بخشی از این سرمایه‌گذاری‌ها و نقش آنها در تأمین مصارف وابسته را انکار نمی‌کند. هشدار اصلی گزارش درباره ادامه بی‌محایای همین الگو در شرایطی است که اقلیم، میزان بارش و وضعیت حوضه‌های آبریز تغییر کرده است.

براساس این گزارش، بیش از ۱۰۰ پروژه سدسازی در دست مطالعه یا ساخت در فهرست طرح‌های عمرانی بودجه سال ۱۴۰۲ قرار داشته‌اند. نمودار ارائه‌شده در سند نشان می‌دهد شمار پروژه‌های سدسازی و سهم آنها از اعتبارات عمرانی طی سال‌های ۱۳۹۴ تا ۱۴۰۲، در مجموع روندی افزایشی داشته است. نویسندگان گزارش این روند را نشانه تداوم اراده سیاست‌گذاران برای توسعه کمی پروژه‌ها و جذب اعتبارات بیشتر می‌انند؛ حتی در شرایطی که عملکرد سدهای موجود و آینده با کاهش ورودی آب، تغییر اقلیم و مداخلات انسانی در بالادست حوضه‌ها روبه‌رو شده است.

گزارش هشدار می‌دهد برخی سدهای در دست مطالعه یا ساخت ممکن است حتی پیش از رسیدن به مرحله بهره‌برداری با مخازن خالی، عملکرد ضعیف و مشکلات فنی و مدیریتی مواجه شوند. در چنین وضعیتی، تعریف پروژه‌ای جدید الزاماً به معنای دسترسی به منبع تازه آب نیست. ممکن است سازه ساخته شود، بودجه به مصرف برسد و قرارداده‌ها به پایان برسند، اما آبی متناسب با ظرفیت طراحی‌شده وارد مخزن نشود.

یکی از مهم‌ترین بخش‌های سند به فشار نخبگان سیاسی برای تعریف طرح‌های توسعه منابع آب اختصاص دارد. براساس گزارش، نهاد متولی آب در موارد متعددی با درخواست‌هایی روبه‌رو شده است که لزوماً از نظر فنی یا در مقیاس حوضه آبریز توجیه‌پذیر نبوده‌اند. یک سد یا خط انتقال آب می‌تواند در سطح محلی به‌عنوان نشانه‌ای از جذب بودجه، ایجاد اشتغال و دستاورد مدیریتی معرفی شود. بنابراین، نمایندگان، مدیران استانی یا دیگر گروه‌های بانفوذ ممکن است برای واردکردن پروژه به فهرست طرح‌های عمرانی فشار وارد کنند.

مشکل زمانی عمیق‌تر می‌شود که بخشی از بدنه اجرایی نیز از تعریف و ادامه پروژه منتفع باشد. طرح‌های عمرانی آب، از مرحله مطالعه و طراحی تا اجرا و بهره‌برداری، زنجیره‌ای طولانی از قرارداده‌ها ایجاد می‌کنند. به نوشته گزارش، هزینه پروژه‌های بزرگ آبی معمولاً از چند صد میلیارد تا چند هزار میلیارد تومان متغیر است و اجرای آنها ممکن است سال‌ها طول بکشد. در چنین بازاری، استمرار پروژه حتی پیش از رسیدن آب، برای مجموعه‌ای از مشاوران، پیمانکاران و شرکت‌های مجری درآمد ایجاد می‌کند.

گزارش، احتمال هم‌پوشانی نقش‌های مشاور، پیمانکار و ناظر را نیز یکی از بسترهای تعارض منافع می‌داند. وقتی شرکتی در طراحی پروژه نقش دارد و خود یا شرکای نزدیکش از اجرای همان طرح سود می‌برند، انگیزه کافی برای بررسی جدی گزینه «ساختن» یا انتخاب راه‌حلی کوچک‌تر وجود ندارد. نتیجه ممکن است اولویت‌یافتن ملاحظات سیاسی و اقتصادی بر ارزیابی‌های علمی، محیط‌زیستی و اجتماعی باشد.

انتقال آب در اقتصاد سیاسی مقصد

همین منطق در پروژه‌های انتقال آب بین‌حوضه‌ای نیز

دیده می‌شود. این طرح‌ها عموماً با هدف تأمین آب شرب، حمایت از صنایع و استمرار کشاورزی در مناطق خشک و نیمه‌خشک طراحی می‌شوند. بااین‌حال، گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس می‌گوید تصمیم‌گیری درباره آنها در چارچوبی از اقتصاد سیاسی انجام می‌شود که در آن، صنایع مستقر در مقصد و پیمانکاران دارای ارتباطات سیاسی می‌توانند بر انتخاب و طراحی پروژه اثر بگذارند.

انتقال آب، مسئله کمبود را از منظر عرضه پاسخ می‌دهد؛ اگر مقصد آب کافی ندارد، باید با بیشتری به آن رساند. این نگاه ممکن است گزینه‌های ارزان‌تر، سریع‌تر و کم‌مناقشه‌تری مانند کاهش آب بدون درآمد در شبکه، بازچرخانی پساب، اصلاح مصرف صنایع و افزایش بهره‌وری کشاورزی را به حاشیه براند. در چنین شرایطی، به‌جای سازگارشدن توسعه اقتصادی با ظرفیت آبی یک منطقه، منابع حوضه‌ای دیگر برای ادامه همان الگوی مصرف به خدمت گرفته می‌شود.

گزارش هشدار می‌دهد مطالعات امکان‌سنجی در ساختاری متأثر از تعارض منافع ممکن است آثار اکولوژیک پروژه را کمتر از واقعیت نشان دهد یا حجم آب قابل انتقال را بیش برآورد کند. هزینه این خطا را بیش از همه حوضه مبدأ می‌پردازد. کاهش جریان طبیعی رودخانه، زوال تالاب‌ها، گسترش کانون‌های گردوغبار، افت تغذیه آب‌های زیرزمینی و آسیب به کشاورزی و دامداری جوامع محلی، از پیامدهایی است که سند برای انتقال‌های ناپایدار برمی‌شمارد.

در مقابل، دریافت آب جدید در مقصد ممکن است به گسترش صنایع و مصارف پرآب دامن بزند. مقصد به منبع انتقالی وابسته می‌شود و بازگشت از پروژه، حتی پس از آشکارشدن پیامدهای آن، از نظر سیاسی، اقتصادی و اجتماعی دشوار است. به‌این‌ترتیب، خط انتقالی که قرار بود بحران را کاهش دهد، ممکن است تقاضای تازه‌ای ایجاد کند و نیاز به پروژه‌های بعدی را افزایش دهد.

توزیع قدرت میان مبدأ و مقصد نیز برابر نیست. براساس گزارش، شورا‌های حوضه‌های آبریز اختیار کافی برای اجرای الزامات محیط‌زیستی یا متوقف‌کردن پروژه‌های زیان‌بار ندارند. جوامع مبدأ که هزینه اکولوژیک انتقال را تحمل می‌کنند، معمولاً نفوذ کمتری در تصمیم‌گیری دارند؛ درحالی‌که صنایع، مدیران و گروه‌های ذی‌نفع مقصد ممکن است از قدرت اقتصادی و سیاسی بیشتری برخوردار باشند.

حسابداری غیرشفاف آب این نابرابری را تشدید می‌کند. هنگامی که داده‌های مربوط به تراز حوضه، میزان برداشت، حجم انتقال و حقابه‌های محیط‌زیستی ناقص یا دور از دسترس عمومی باشند، سنجش ظرفیت واقعی انتقال دشوار می‌شود. از سوی دیگر، یارانه آب و انرژی ممکن است انتقال آب در مسیرهای طولانی را ظاهراً اقتصادی جلوه دهد؛ زیرا بخشی از هزینه واقعی طرح در محاسبات مصرف‌کننده نهایی دیده نمی‌شود.

نهادی که هم می‌فروشد، هم حفاظت می‌کند

گره اصلی گزارش در ساختار وزارت نیرو و شرکت‌های زیرمجموعه آن قرار دارد. وزارت نیرو هم وظایف حاکمیتی مانند سیاست‌گذاری، تنظیم مقررات، تخصیص آب، صدور مجوز، نظارت و حفاظت از منابع را بر عهده دارد و هم از طریق شرکت‌های تابعه در مطالعه، طراحی، اجرا، بهره‌برداری و فروش آب و خدمات مشارکت می‌کند. شرکت‌های آب منطقه‌ای از یک‌سو باید برداشت‌ها را کنترل کنند و از منابع آب حفاظت کنند و از سوی دیگر، بخشی از اعتبار خود را از فروش آب و دریافت جزییم به دست می‌آورند. این وابستگی مالی، مدیران را در موقعیتی متعارض قرار می‌دهد. کاهش فروش آب ممکن است به حفاظت از منابع کمک کند، اما هم‌زمان

درآمد شرکت را کاهش می‌دهد. همچنین، اتکای بخش‌های نظارتی به درآمد‌های عملیاتی ممکن است اجرای قاطع وظایف تنظیم‌گری را تضعیف کند.

سند به پدیده «درب گردان» میان دولت و بخش خصوصی نیز اشاره دارد؛ وضعیتی که در آن، مدیران یا کارشناسان پس از پایان مسئولیت دولتی به شرکت‌های مشاور یا پیمانکاری مرتبط می‌پیوندند و از اطلاعات و ارتباطات پیشین خود استفاده می‌کنند. مالکیت یا سهام‌داری پنهان مدیران یا نزدیکان آنان در شرکت‌های دریافت‌کننده پروژه و انعقاد قراردادهای غیرقابتی نیز از دیگر بسترهای خطر معرفی شده‌اند. گزارش ادعا نمی‌کند همه مدیران یا پروژه‌ها درگیر چنین مناسباتی هستند، اما نبود قواعد شفاف برای افشای منافع، امکان تشخیص و پیشگیری را محدود می‌کند. این وضعیت ممکن است هزینه مطالعات را افزایش دهد، اجرای طرح‌ها را طولانی کند، منابع عمومی را هدر دهد و به کاهش کارایی، ایجاد انحصار و فرسایش اعتماد عمومی بینجامد. مهم‌تر آن‌که در چنین ساختاری، «پروژه بیشتر» ممکن است به هدفی سازمانی تبدیل شود؛ حتی اگر حفاظت از آب به پروژه‌های کمتر مدیریت تقاضا یا توقف طرحی پربریک نیاز داشته باشد.

راه خروج از چرخه پروژه‌محوری

مرکز پژوهش‌های مجلس، نخستین گام را تفکیک واقعی وظایف حاکمیتی و تصدی‌گری می‌داند. بخش‌های سیاست‌گذاری و حفاظت باید از درآمد فروش آب و خدمات شرکتی استقلال مالی داشته باشند تا بتوانند بدون نگرانی از کاهش درآمد، درباره محدودکردن برداشت، توقف پروژه یا اصلاح تخصیص تصمیم بگیرند. بند «الف» ماده ۳۸ قانون برنامه هفتم نیز وزارت نیرو را به اصلاح ساختار شرکت‌های زیرمجموعه، کاهش ساختارهای موازی و جداسازی وظایف حاکمیتی از تصدی‌گری مکلف کرده است.

راهکار دیگر، افشای عمومی داریی‌ها و منافع مدیران، اعضای کمیته‌های فنی و تصمیم‌گیران پروژه‌هاست. ثبت ذی‌نفع نهایی شرکت‌های مشاور و پیمانکار محدودکردن اشتغال پس از پایان مسئولیت دولتی، برگزاری مناقصه‌های الکترونیکی و انتشار عمومی امتیازها و تغییرات قرارداده‌ا می‌تواند بخشی از روابط پنهان را آشکار کند.

گزارش همچنین پیشنهاد می‌کند تأمین اعتبار و یارانه پروژه‌ها به ارزیابی مستقل محیط‌زیستی و اجتماعی، شفافیت قرارداده‌ا، احیای زیست‌بوم‌ها و رعایت حقوق جوامع محلی مشروط شود. در پروژه‌های انتقال آب نیز مقصد باید پیش از دریافت آب تازه، اقدام‌های خود برای کاهش آب بدون درآمد، بازچرخانی پساب و افزایش بهره‌وری در کشاورزی و صنعت را اثبات کند.

تشکیل شورا‌های مستقل حوضه آبریز با حضور متوازن ذی‌نفعان و اختیار قانونی برای توقف پروژه‌های آسیب‌زا، بخش دیگری از راه‌حل پیشنهادی است. در این الگو، مرزهای سیاسی استان‌ها جای خود را به واقعیت طبیعی حوضه آبریز می‌دهند و جامعه مبدأ نیز می‌تواند در تصمیمی که مستقیماً بر رودخانه، تالاب و معیشتش اثر می‌گذارد، سهم واقعی داشته باشد.

گزارش شماره ۲۱۶۲ تصویری از بحرانی ارائه می‌دهد که تنها با ساخت سازه‌های بیشتر حل نمی‌شود. مسئله فقط کمبود آب نیست؛ سازوکاری است که ممکن است پروژه‌ای بزرگ، قراردادی پرهزینه و رضایت سیاسی کوتاه‌مدت را بر حفاظت از منبعی محدود ترجیح دهد. تا زمانی که سود حاصل از فروش آب و اجرای پروژه در یک سو و هزینه‌های محیط‌زیستی و اجتماعی در سوی دیگر توزیع شود، این پرسش باقی می‌ماند: چه کسی درباره مسیر آب تصمیم می‌گیرد و چه کسی بای آن تصمیم را می‌پردازد؟

یعنی هوای گرم‌تر توان بیشتری برای جذب رطوبت دارد و حتی در صورت ثابت‌ماندن میزان بارش، آب بیشتری از خاک و گیاهان می‌گیرد.

تحلیل‌های علمی نشان می‌دهد شرایط تبخیری مشابه در اروپای غربی حدود ۸۰ برابر و در بخش‌های شرقی قاره حدود ۴۰ برابر محتمل‌تر شده است. احتمال وقوع خشکسالی‌های کشاورزی نیز در مقایسه با اقلیم پیش از صنعتی شدن، پنج تا ۱۱ برابر افزایش یافته است. به بیان دیگر، تغییرات اقلیمی لزوماً هر سامانه پرفشار یا دوره کم‌بارشی را ایجاد نمی‌کند، اما شدت، دامنه و پیامدهای آن را افزایش می‌دهد.

تابستان ۲۰۲۶ اروپا نشان می‌دهد بحران اقلیمی مجموعه‌ای از حوادث جداگانه نیست. خشکسالی، گرما، کاهش تولید غذا، افزایش قیمت‌ها، اختلال در تولید برق

بحران آب از مزرعه تا نیروگاه

برای آبیاری باغ‌ها، بخشی از زندگی روزمره مردم شده است. بااین‌حال، بحران آب تنها در خانه‌ها دیده نمی‌شود. یکی از نخستین بخش‌هایی که آثار آن را احساس کرده، کشاورزی است. تولیدکنندگان غلات و سبزیجات از کاهش عملکرد گندم، جو دوسر، کاهو، کلم بروکلی، گوجه‌فرنگی و سیب‌زمینی خبر داده‌اند. برخی کشاورزان ناچار شده‌اند محصولات خود را پیش از موعد برداشت کنند و برخی دیگر محصول کافی برای عرضه به بازار ندارند. دامداران نیز در میانه تابستان به ذخایر علوفه‌ای روی آورده‌اند که برای زمستان کنار گذاشته شده بود؛ اقدامی که می‌تواند آسیب‌پذیری آنان را در ماه‌های آینده افزایش دهد. پیامد اقتصادی این وضعیت به‌سرعت در بازار مواد غذایی نمایان شده است. قیمت عمده‌فروشی گوجه‌فرنگی بیش از ۶۰ درصد و قیمت کاهوی پخی حدود ۹۰ درصد افزایش یافته است. بریتانیا در فصلی که معمولاً تولید داخلی محصولات کشاورزی در اوج قرار دارد، ناچار به افزایش واردات از اسپانیا و هلند شده است. این تجربه نشان می‌دهد امنیت غذایی حتی در اقتصادهای توسعه‌یافته نیز در برابر بی‌ثباتی اقلیمی مصون نیست. افزایش قیمت، وابستگی بیشتر به واردات و رقابت برسر منابع محدود آب، می‌تواند فشار را از مزرعه به مصرف‌کننده منتقل کند.

دامنه بحران در دیگر بخش‌های اروپا از کشاورزی فراتر رفته و به زیرساخت‌های انرژی رسیده است. در مجارستان، کاهش بی‌سابقه سطح آب دانوب به تعطیلی کامل نیروگاه هسته‌ای پاکس منجر شد؛ نیروگاهی که حدود ۴۰ تا ۵۰ درصد برق این کشور را تأمین می‌کند و برای نخستین‌بار در ۴۴ سال گذشته با چنین توقفی روبه‌رو شده است. پایین‌رفتن سطح آب رودخانه، امکان خنک‌کاری ایمن راکتورها را از بین برد و در کنار محدودیت‌های آبی اعمال‌شده در بیش از صد شهر و روستا، فشار مضاعفی بر شبکه انرژی وارد کرد. این اتفاق یادآور یک واقعیت مهم است: بسیاری از زیرساخت‌هایی که برای تولید انرژی به آنها وابسته‌ایم،

آچه تابستان امسال در بریتانیا و بخش‌هایی از اروپا رخ داده، تنها یک دوره کم‌بارشی یا موجی گذرا از هوای گرم نیست. خشکسالی برق‌آسا، افت تولید محصولات کشاورزی، کاهش آب رودخانه‌ها، اختلال در تولید انرژی و مرگ آبزیان نشان می‌دهد بحران اقلیمی چگونه می‌تواند هم‌زمان امنیت آب، غذا، انرژی و زیست‌بوم‌ها را تحت فشار قرار دهد. خبرهایی که طی هفته‌های اخیر از بریتانیا و دیگر نقاط اروپا منتشر شده، قطعات پراکنده یک تصویر بزرگ‌تر را کنار هم قرار می‌دهد؛ تصویری از بحرانی که از آسمان کم‌بارش آغاز می‌شود، اما به رودخانه‌ها، مزارع، سفره خانوارها، شبکه برق و زیستگاه‌های طبیعی می‌رسد. در تابستان ۲۰۲۶ دیگر نمی‌توان خشکسالی را فقط با میزان بارندگی سنجید. گرما‌ی شدید، تبخیر فزاینده و افزایش نیاز آبی گیاهان و خاک، کمبود بارش را به بحرانی چندلایه تبدیل کرده است.

اعلام رسمی خشکسالی در سراسر ولز و بیش از نیمی از انگلستان، یکی از آشکارترین نشانه‌های این وضعیت است. نهادهای مسئول در بریتانیا شرایط کنونی را «خشکسالی برق‌آسا» توصیف کرده‌اند؛ خشکسالی‌ای که در مدت کوتاهی شکل می‌گیرد و به دلیل هم‌زمانی کمبود بارش با دمای بالا و تبخیر شدید، فرصت سازگاری را از کشاورزان، مدیران منابع آب و اکوسیستم‌ها می‌گیرد.

ژوئیه ۲۰۲۶ در مسیر تبدیل شدن به خشک‌ترین ژوئیه بریتانیا در نزدیک به ۱۹۰ سال گذشته قرار گرفته است. میزان بارندگی در انگلستان به حدود هفت درصد

فارس

بهبازی شبکه برق ۲۳۳ روستای فارس در قالب طرح بهارستان

معاون مهندسی شرکت توزیع نیروی برق استان فارس از اجرای طرح بهسازی و نوسازی شبکه برق در ۲۳۳ روستای این استان در قالب طرح «بهارستان» خبر داد و گفت: این طرح از سال گذشته تاکنون باهدف توسعه متوازن، توجه به مناطق محروم و ارتقای پایداری برق روستایی اجرا شده است.

مهدی شفیعیان اعلام کرد: برای اجرای طرح روستامحور بهارستان در محدوده فعالیت شرکت توزیع نیروی برق فارس، در مجموع ۱۶۵ میلیارد تومان اعتبار هزینه شده است. به گفته وی، عملیات نوسازی و بهسازی شبکه‌های توزیع برق در بخش زیادی از روستاهای استان انجام شده و این روند تا پوشش کامل همه روستاهای استان ادامه خواهد داشت. وی افزود: از مهم‌ترین اقدامات انجام‌شده در این طرح می‌توان به بهسازی ۴۴ کیلومتر شبکه توزیع برق روستایی، جابه‌جایی ۲ هزار و ۱۸۶ اصله پایه برق، تقویت و بهسازی ۸۷ پست برق و همچنین برق‌دارشدن ۱۱ روستا اشاره کرد. شفیعیان تأکید کرد: هم‌اکنون تمام روستاهای بالای ۱۰ خانوار در استان فارس از نعمت برق برخوردارند و با تداوم اجرای این طرح، زمینه بهره‌مندی روستاهای بیشتری از خدمات پایدار برق فراهم می‌شود. معاون مهندسی شرکت توزیع نیروی برق فارس همچنین از اجرای اقدامات تازه برای تقویت شبکه توزیع در مناطق شهری و روستایی خبر داد و گفت: از ابتدای امسال تاکنون ۶ دستگاه ترانسفورماتور با اعتباری بیش از هزار و ۲۰۰ میلیارد ریال در نقاط مختلف استان نصب و وارد مدار شده است.

چهارمحال و بختیاری

کشت پاییزه؛ استراتژی محوری برای مدیریت هوشمند منابع آبی

عسگر قنبری عدیوی، مدیر زراعت سازمان جهاد کشاورزی چهارمحال و بختیاری، با تأکید بر ضرورت انطباق با تغییرات اقلیمی اظهار کرد: باتوجه‌به قرارگیری کشور در اقلیم مدیترانه‌ای که عمده بارش‌ها در فصول پاییز و زمستان متمرکز است، سیاست‌های راهبردی وزارت جهاد کشاورزی به سمت توسعه کشت‌های پاییزه سوق یافته است. این تغییر رویکرد نه تنها یک ضرورت اقلیمی، بلکه راهکاری علمی برای ارتقای بهره‌وری در بخش کشاورزی استان به شمار می‌رود.

قنبری عدیوی تصریح کرد: محصولات پاییزه به دلیل بهره‌مندی حداکثری از نزولات جوی، از راندمان مصرف آب به‌مراتب بالاتری نسبت به کشت‌های انتظاری و بهاره برخوردارند. باتوجه‌به پیش‌بینی‌های هواشناسی مبنی بر آغاز بارش‌های مناسب از اواخر شهریورماه سال جاری، شرایط برای دستیابی به اهداف کشت پاییزه در استان فراهم است. در همین راستا، برنامه عملیاتی استان برای سال جاری پیش‌بینی سطح زیر کشت غلات به میزان حدود ۷۵ هزار هکتار است که شامل ۳۰ هزار هکتار گندم آبی، ۴۵ هزار هکتار گندم دیم، ۱۱ هزار هکتار جوآبی و ۲۲ هزار هکتار جو دیم می‌شود. مدیر زراعت سازمان جهاد کشاورزی چهارمحال و بختیاری با اشاره به تغییر نگرش بهره‌برداران افزود: یکی از اقدامات موفق سال‌های اخیر، توسعه کشت‌های پاییزه حیوات بوده که با اقبال کشاورزان

فارس |

اجرای نخستین کشت مکانیزه نشای برنج در جنوب کشور در قیر و کارزین

مدیر جهاد کشاورزی شهرستان قیروکازین از اجرای نخستین کشت مکانیزه نشای برنج در جنوب کشور در سطح ۲۰ هکتار از اراضی شالیزاریی این شهرستان خبر داد و این اقدام را گامی مهم در مسیر توسعه مکانیزاسیون و ارتقای بهره‌وری تولید برنج در مناطق جنوبی کشور دانست. محمد حیدری اظهار کرد: این عملیات با استفاده از دستگاه شاکار برنج شش ردیف در ۲۰ هکتار از اراضی شالیزاریی شهرستان قیروکازین انجام شده و از نظر فنی و اجرایی، تجربه‌ای نو در برنج‌کاری جنوب کشور به شمار می‌رود. وی افزود: توسعه مکانیزاسیون یکی از مهم‌ترین راهکارهای افزایش بهره‌وری در بخش کشاورزی است و استفاده از تجهیزات تخصصی می‌تواند هزینه‌های تولید را کاهش دهد. به گفته وی، به‌کارگیری دستگاه شاکار برنج علاوه بر کاهش هزینه‌ها، در صرفه‌جویی مصرف آب، جبران کمبود نیروی انسانی، افزایش سرعت عملیات کاشت و استقرار یکنواخت نشا در مزرعه نیز نقش مؤثری دارد. این فناوری با انتقال دقیق نشا از

سیستان و بلوچستان

افزایش ۲۰ لیتر بر ثانیه‌ای ظرفیت آب بمپور و ۳ روستا

مدیر امور آب و فاضلاب شهرستان بمپور از بهره‌برداری یک حلقه چاه آب با آبدهی ۲۰ لیتر بر ثانیه خبر داد و گفت: این طرح باهدف تقویت فشار و پایداری تأمین آب شرب شهر بمپور و روستاهای شهرک قدس، اسلام‌آباد و دهمیر اجرا شد. یونس بامری اظهار کرد: این چاه در محدوده روستای مچوقاسم حفر، تجهیز و وارد مدار بهره‌برداری شده و عملیات اجرایی آن شامل حفر و تجهیز یک حلقه چاه عمیق، اجرای ۶۰۰ متر خط انتقال با لوله پلی‌اتیلن ۱۶۰ میلی‌متری، اجرای خط برق و نصب ترانس ۵۰ کیلوولت آمپر بوده است.

وی اعتبار هزینه‌شده برای اجرای این پروژه را ۹ میلیارد تومان اعلام کرد و افزود: با بهره‌برداری از این چاه، بخش قابل‌توجهی از تنش آبی شهر بمپور و روستاهای تحت پوشش برطرف شده و پایداری شبکه توزیع آب به شکل محسوسی بهبود می‌یابد. بامری ادامه داد: تا زمان بهره‌برداری کامل از چاه‌های جایگزین، آب مورد نیاز مشترکان از طریق انتقال حدود ۵۰ لیتر بر ثانیه از خط انتقال ایران‌شهر به بمپور، استفاده از سه حلقه چاه فعال شهر و همچنین مانور شیرآلات و مدیریت شبکه توزیع تأمین می‌شود.

وی با تأکید بر تداوم برنامه‌های توسعه‌ای در شهرستان گفت: اجرای پروژه‌های مؤثر برای تأمین پایدار و مطمئن آب شرب شهروندان با جدیت در دستور کار قرار دارد.

پیام ایران

سیستان و بلوچستان

اتصال واحد نخست نیروگاه برق آبی چم‌شیر به شبکه سراسری

واحد نخست نیروگاه برق‌آبی سد چم‌شیر با ظرفیت ۵۵ مگاوات با موفقیت به شبکه سراسری برق کشور متصل شد؛ اقدامی که به گفته مسئولان وزارت نیرو، گامی مهم در تقویت پایداری شبکه، افزایش تولید برق و توسعه استفاده از انرژی‌های پاک به شمار می‌رود. مصطفی رحبی مشهدی، معاون برق و انرژی وزارت نیرو، با اعلام این خبر گفت: ورود این واحد به مدار بهره‌برداری، علاوه بر افزایش توان تولید برق کشور در تأمین برق مطمئن برای مشترکان و بهبود عملکرد شبکه سراسری، به‌ویژه در دوره اوج مصرف، نقش مؤثری خواهد داشت. وی با اشاره به اهمیت راهبردی این پروژه افزود: نیروگاه برق‌آبی چم‌شیر که بر روی رودخانه زهره در استان کهگیلویه و بویراحمد احداث شده، از طرح‌های مهم صنعت برق کشور است و بهره‌برداری از آن به کاهش وابستگی به سوخت‌های فسیلی کمک می‌کند. به گفته او، این نیروگاه با اتکا به ظرفیت انرژی برق‌آبی، بدون مصرف سوخت فسیلی، بخشی از نیاز شبکه را تأمین خواهد کرد و از این منظر در ارتقای امنیت انرژی و کاهش آلایندگی زیست‌محیطی نیز اثرگذار است. بر اساس اعلام وزارت نیرو، ظرفیت نهایی این نیروگاه ۱۷۵ مگاوات است و در صورت بهره‌برداری کامل، سالانه حدود ۴۸۲ گیگاوات ساعت انرژی الکتریکی به شبکه سراسری کشور اضافه خواهد کرد. اتصال نخستین واحد این نیروگاه را می‌توان نشانه‌ای از تداوم توسعه زیرساخت‌های انرژی تجدیدپذیر و حرکت صنعت برق به سمت تنوع‌بخشی به منابع تولید دانست؛ مسیری که در شرایط افزایش مصرف و ضرورت ارتقای تاب‌آوری شبکه، اهمیت دوچندان دارد.

لرستان |

مجموع خرید غلات از کشاورزان لرستان از ۲۶۲ هزار تن گذشت

گندم، تاکنون ۸۳۵ تن کلزا و ۳۳۸ تن کاملینا نیز از کشاورزان استان خریداری شده است. وی گفت: در بخش کلزا و کاملینا، حدود ۹۰ درصد مطالبات کشاورزان پرداخت شده و روند تسویه نیز ادامه دارد. او تأکید کرد: حمایت از کشاورزان و ایجاد اطمینان خاطر برای تولیدکنندگان از اولویت‌های دولت است و پرداخت به‌موقع مطالبات، نقش مستقیم در تداوم تولید، افزایش انگیزه بهره‌برداران و تقویت امنیت غذایی کشور دارد. به گفته وی، تأمین اعتبارات مورد نیاز برای تسویه سریع مطالبات، محور پیگیری‌های استان در سطح ملی است.

معاون استاندار در بخش دیگری از سخنان خود بر ضرورت ارتقای کیفیت آرد و نان در لرستان تأکید کرد و گفت: باتوجه‌به تأکیدات استاندارد لرستان مبنی بر افزایش کیفیت آرد و نان، تمامی دستگاه‌های اجرایی و نظارتی مرتبط باید با استفاده از ظرفیت‌های موجود، زمینه تأمین گندم باکیفیت و تولید آرد استاندارد را فراهم کنند. وی افزود: نظارت دقیق بر همه حلقه‌های زنجیره تولید و توزیع، از مراکز خرید و کارخانه‌های آرد تا واحدهای خبازی، یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر است و انتظار می‌رود هماهنگی میان دستگاه‌های مسئول، کیفیت نان مصرفی مردم را به شکل ملموس ارتقا دهد.

امیدی شاه‌آباد همچنین بر تداوم بازرسی‌ها و نظارت‌های میدانی تأکید کرد و گفت: سلامت چرخه تولید، توزیع و عرضه آرد و نان نیازمند نظارت مستمر و برخورد قانونی با متخلفان است تا حقوق مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان به طور هم‌زمان حفظ شود.

تداوم محدودیت‌های خانگی تا پایان مرداد

مصرف برق اصفهان به ۵۲۰۰ مگاوات رسید

۱۵:۴۰ با مدیریت بار همکاری کنند، در ۱۹ ساعت باقی‌مانده شبانه‌روز در چهار ماه گرم سال از برق رایگان بهره‌مند می‌شوند. در بخش ادارات نیز تمام دستگاه‌های اجرایی موظف شدند مصرف خود را در ساعات کاری ۳۰ درصد و پس از پایان وقت اداری ۷۰ درصد نسبت به سال گذشته کاهش دهند. همچنین توصیه شده است ادارات برای ساعات اوج مصرف از دیزل ژنراتورهای خود استفاده کنند.

قاسمی با تأکید بر اینکه دیگر استفاده بی‌رویه از انرژی باوجود توان مالی توجه‌پذیر نیست، اظهار داشت: این موضوع حتی دغدغه شهروندان است و موارد متعددی از مصارف غیرضروری صنوف به شرکت برق گزارش می‌شود. وی در ادامه به ظرفیت نیروگاه‌های خورشیدی استان اشاره کرد و گفت: اصفهان با ظرفیت اسمی حدود ۶۰۰ مگاوات نیروگاه خورشیدی، از پیشگامان کشور در این حوزه است. اگرچه اکنون حدود ۱۵۰ مگاوات از این ظرفیت در زمان اوج بار به پایداری شبکه کمک می‌کند، اما طبق برنامه‌ریزی‌ها، این رقم باید تا پایان سال ۱۴۰۷ به پنج هزار و ۳۰۰ مگاوات برسد.

سخنگوی صنعت برق اصفهان با هشدار درباره ناترازی ۱۲ هزار مگاواتی در کل کشور خاطرنشان کرد: در مجموع بیش از چهارهزار و ۲۰۰ مگاوات از توان تولیدی شبکه که دلایل مختلف از مدار خارج شده است، وی با اشاره به تجربه کشورهای اروپایی در بروز خاموشی‌های سراسری، تصریح کرد: حفظ پایداری شبکه برق، خط قرمز ماست؛ چراکه در صورت فروپاشی شبکه، امکان بازگشت شرایط به حالت عادی ممکن است چندین روز زمان برد و خسارت‌های سنگینی به زیرساخت‌ها وارد کند.

قاسمی در پایداری شبکه گفت: شرایط فعلی شبکه برق بسیار حساس و پیوا است. ما تمام ظرفیت نیروگاه‌های حرارتی، برق‌آبی و تجدیدپذیر را برای عبور از پیک مصرف به کار گرفته‌ایم و امیدواریم با تداوم همکاری مشترکان در تمام بخش‌های خانگی، صنعتی، اداری و کشاورزی، بتوانیم این روزه‌ای دشوار را با کمترین آسیب و پایداری حداکثری پشت سر بگذاریم. مشارکت عمومی در مدیریت مصرف، تنها راهکار عملی برای جلوگیری از بروز بحران در شبکه برق کشور است.

خبر |

اجرای بیش از ۱۷۰ هزار آزمون سنجش کیفیت آب و فاضلاب در البرز

مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب استان البرز از اجرای ۱۷۰ هزار و ۱۸۷ مورد آزمون سنجش کیفیت آب و فاضلاب در چهارماه ابتدای سال خبر داد و گفت: این پایش‌ها باهدف اطمینان از سلامت آب شرب و کنترل مستمر شاخص‌های بهداشتی در سطح استان انجام شده است.

حمیدرضا نامداری با تشریح جزئیات این برنامه اظهار کرد: در این مدت ۹۳ هزار و ۲۶۷ مورد نمونه‌برداری میدانی از شبکه توزیع، منابع تأمین و مخازن آب شهری و روستایی انجام شده است. این نمونه‌برداری‌ها در قالب آزمون‌های کلرسنجی، باکتریولوژی، بیولوژی، فیزیکی و شیمیایی، سنجش فلزات سنگین، کدورت‌سنجی و اندازگی PH صورت گرفته است.

وی افزود: در بخش فاضلاب و پساب نیز ۵ هزار و ۳۶۶ مورد آزمون از طریق ۶۳۱ نمونه‌برداری انجام شده تا کیفیت پساب و انطباق آن با ضوابط و استانداردهای مرتبط به‌صورت دقیق مورد ارزیابی قرار گیرد. نامداری تأکید کرد: همه این اقدامات در چارچوب دستورالعمل‌های وزارت بهداشت و شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور انجام شده و هدف اصلی آن، حفظ سلامت شهروندان و رعایت استانداردهای ملی و بین‌المللی در حوزه آب و فاضلاب است. به گفته وی، کلرسنجی در همه شهرستان‌ها و مراکز حساس استان به‌صورت مستمر و شبانه‌روزی انجام می‌شود و نتایج مجموع آزمون‌ها نشان می‌دهد شاخص‌های کیفی آب در بخش‌های کلر، کدورت و میکروبی در وضعیت مطلوب قرار دارد.

تولید ۲۰۷ میلیون مگاوات

ساعت برق در نیروگاه سیکل ترکیبی شیروان

مدیرعامل شرکت بهره‌برداری نیروگاه طرشت از تولید ۲ میلیون و ۷۰۰ هزار مگاوات ساعت برق در نیروگاه سیکل ترکیبی شیروان طی چهارماه نخست سال جاری خبر داد و گفت: این میزان تولید نشان‌دهنده نقش مهم این مجموعه در تأمین برق پایدار شبکه سراسری کشور است.

سمن حبیبی نوبخت با اعلام این خبر افزود: از مجموع برق تولیدشده در این مدت، بیش از یک میلیون و ۸۰۰ هزار مگاوات ساعت مربوط به واحدهای گازی و حدود ۹۰۰ هزار مگاوات ساعت نیز مربوط به واحدهای بخار بوده است. به گفته وی، ترکیب تولید در بخش گاز و بخار بیانگر بهره‌گیری مناسب از ظرفیت نیروگاه در قالب سیکل ترکیبی و افزایش بازدهی در فرایند تولید برق است. وی همچنین راندمان این نیروگاه را در چهارماه ابتدای امسال ۴۸.۷۲ درصد اعلام کرد و افزود: حفظ و ارتقای راندمان در نیروگاه‌های حرارتی، یکی از شاخص‌های مهم در مدیریت مصرف سوخت، کاهش هزینه‌های تولید و افزایش پایداری شبکه برق کشور به شمار می‌رود.

نیروگاه سیکل ترکیبی شیروان با ظرفیت تولید یک هزار و ۵۴۴ مگاوات، یکی از نیروگاه‌های مهم کشور در حوزه تولید برق است. این نیروگاه دارای ۶ واحد گازی ۱۷۴ مگاواتی و سه واحد بخار ۱۶۰ مگاواتی است و سهم قابل‌توجهی در پشتیبانی از شبکه برق، به‌ویژه در دوره‌های اوج مصرف، ایفا می‌کند

فرسودگی ۵۰ درصدی شبکه آب خراسان رضوی

نوسازی سالانه ۸ تا ۱۰ درصد لوله‌ها

معاون بهره‌برداری شرکت آب و فاضلاب خراسان رضوی اعلام کرد: حدود ۵۰ درصد شبکه‌ها و خطوط انتقال آب استان بیش از ۲۰ سال سن دارند و این موضوع ضرورت نوسازی مستمر زیرساخت‌های آب‌رسانی را دوچندان کرده است. علی‌مدتین با اشاره به وجود حدود ۳۰ هزار کیلومتر خط انتقال و شبکه توزیع آب در استان، این عدد را بیانگر وسعت و پراکندگی شهرها و به‌ویژه روستاهای خراسان رضوی دانست و افزود: مطابق ضوابط، هرسال بین ۱۰ تا ۱۰ درصد شبکه‌ها و خطوط فرسوده اصلاح و بازسازی می‌شود. وی گفت: در سال گذشته ۴۰۰ کیلومتر شبکه توزیع و ۲۰۰ کیلومتر خط انتقال نوسازی شده است.

مدتدین میزان «آب بدون درآمد» در استان را ۳۵ درصد اعلام کرد و توضیح داد: آب بدون درآمد شامل هدررفت واقعی، هدررفت ظاهری و «سجاز بدون درآمد» است. به گفته وی، ۱۸ درصد از این میزان مربوط به هدررفت واقعی پیش از کنتور است که عمدتاً به دلیل فرسودگی شبکه‌ها، به‌خصوص در مناطق روستایی، رخ می‌دهد.

وی افزود: ۱۷ درصد دیگر هدررفت ظاهری پس از کنتور است و به مصارف مشترکان مانند فلاش‌ناک‌ها و کولرهای آبی مربوط می‌شود؛ مصرفی که کنترهای مکانیکی آن را به‌درستی ثبت نمی‌کنند و در نتیجه درآمدی برای شرکت ایجاد نمی‌شود.

